

Maske

– FerhatDEMİR · 31 Ağustos 2012

MASKE

Geçmişin unutulmaz bazı filmleri vardır. Nitekim maske de öyle, en azından benim için öyledir. İngiliz yönetmen, yaratılan kahramanı perdeye çok güzel yansıtmıştır. Hani şu cılız, ürkek adam maskeyi takınca nasıl da korkusuz oluyor. Klasik bir kahraman işte deyip de geçmeyin. Aslında insanlığın somut tarifi gibi...

Nasıl mı? Şöyle ki:

Nereden geldim? Nereye gidiyorum? Neyim? Ne olacağım? Gibi sorular insanlık tarihi kadar eskidir. İşte insanların kendilerini tanıma veya yaratma çabalarıyla var olan insanlık. Bu var oluş çabaları kimi zaman kendini var edemeyen veya özgün olmayı başaramayan basit bireylerin, kendince kurnaz ama özünde basit bir yaklaşımı da beraberinde getirmiştir. Böylece kendi olmayan bir yaşam yaşamak kaçılmaz haline gelir. Kendi yaşamını var edememenin, yani başka bir yaşamı yamanın getirisi olarak, geçici mutluluğu yudumlar ama tökezleme kaçınılmazdır. Maske misali. Yine insan inanmadığı bir değeri neden inanırcasına savunur görünmek ister. Kendini neden pazarlama gayretinde bulunur. Bu kime neyin ispatıdır. Hiç şüphesiz amaç farklı görünmek mi? Yani maskelidir. Peki neden? Yaşadığımız ülkede inanan insanlar ama bilinçli ama bilinçsiz bir şekilde kendilerine tapınacak bir şeyler buldukları bilinen bir gerçek. Buna da maske denilebilir ama bilinçli bir maske değildir. Bu toplumun getirisi olan bir maskedir. Olması gereken okuyarak aşmaktır. Hiç okumadan sadece toplumdan farklı olduğunu ve bunu birilerine kanıtlama gayretine girenlere ne demeli. Aptallık mı? Yoksa cehalet mi? Bu böyle uzar gider. Dedik ya kendini var edemeyen acizlerin işidir maske, ne yazık ki kendini aştıklarını düşünen büyük bir kitlede de bu var. Ve bu aşmışlıkları başkalarına dayandırmaya çalışan aciz bireylerden oluşur. Buna mirasyedi de denilebilir. Mesela tarihler öncesinde birilerin araştırıp buldukları verileri günümüz bireyleri hoyratça savurmaya çalışması, hiçbir şey katmaksızın veya tezadını okumaksızın delicesine sarılır. Doğruluğu önemli değildir bu aciz bireyler için asıl olan kendi farkındalığını pazarlamalarıdır yani egodur. Bu örnekleri çoğaltmak kolaydır. Mesela siyasette de bu böyledir. Bahsettiğimiz siyaset salt düzen siyaseti değil buna ek sistem karşıtı siyasetlerde eklenebilir. Ve bu sistem dışı siyasetlerdeki samimiysiz bireyler zaman tüneline maskeleri mutlaka düşer. İşte maske filmini bu yüzden çok seviyorum. İzlerken aciz insanları görebilmek, samimiyetten yoksun insanları görmek mümkündür. Peki, sizin maskeniz var mı?

Ateş